

Helmondse Courant

DAGBLAD VOOR HELMOND, OOST- EN ZUID-OOST BRABANT

2^e blad Helmondse Courant 17 april 1948

Morgen: Groot Ruiterfeest te Neerkant.

De landelijke ruitersport in Peelland opent dit jaar het seizoen met een groot concours-hippique te Neerkant, het zowel in 1940 als in 1944 zo zwaar door het oorlogsgeweld getroffen kerkdorp aan de Brabantse-Limburgse grens. De rijvereniging N.A.S. (Na Arbeid Sport) is erin geslaagd door de overweldigde belangstelling in Brabantse en Limburgse ruitersportkringen dit concours tot het hoogtepunt van het seizoen te maken. Kring Helmond vaardigt 20 achttallen af, de L.L.T.B. 9 achttallen. De overige concoursnummers boeken eveneens 'n recordaantal deelnemers, zodat het beste Peellandse en Midden-Limburgse paarden-materiaal tegenover elkaar in ring en parcours komt. De wakkere organisatoren hebben dit concours terecht in het teken van Neerkants wederopbouw geplaatst: zij vonden daarbij van overheid, organisatie-bedrijfsleven alle mogelijke steun en onzerzijds dragen wij gaarne 'n steentje bij met deze Neerkant-pagina. Uit het artikel van Burgemeester L. Roefs kan men lezen, dat Neerkant op 'n historisch stukje van onze vaderlandse bodem is gelegen: het oorlogsgeweld heerste er door de eeuwen heen! Pastoor Th. Wolters schrijft de Noodkerken geschiedenis van de parochie. De heer Hub van Doorne belicht de opvoedende waarde der ruitersport, terwijl de heer Dirkx nog eens op boeiende wijze de bevrijding van Neerkant in 1944 in herinnering brengt.

Jury

De jury voor het concours hippique bestaat uit de heren: J. de Leyer, J. Bekkers, J. Moonen. Th. v. Genugten. L. Kerkhof en A. Bekkers, allen uit St. Oedenrode en M. Boonen uit Neer en J. Gijssen uit Helden

Morgen: Groot Ruiterfeest te Neerkant 2^e Blad Helmondse Courant 17 april 1948. Geraadpleegd op Delpher op 01-07-2025,
<https://resolver.kb.nl/resolve?urn=MMRHCE01:000047732:mpeg21:p005>

Wij hebben ernaar gestreefd de rechten van de artikelen, foto's, illustraties etc. Volgens de wettelijke bepalingen te regelen en geprobeerd eventuele rechthebbende te achterhalen en benaderen. Degene die echter menen rechten te kunnen doen gelden, kunnen zich alsnog tot ons wenden.

Programma

Nationaal concours hippique
op zondag 18 april 1948 te Neerkant.
12 uur: Aanvang der wedstrijden.

1. Dressuurwedstrijd voor achttallen L.R. Kring Helmond. **Klasse zwaar:** Rust Roest, Deurne 1; Beatrix Asten 1 Rust Roest Deurne 2; St Martinus

Someren; St, Jan Lierop; Jeanne d'Arc Helmond; Houtse Ruiters Mierlo-Hout.

2. Dressuurwedstrijd voor achttallen L.R, Helmond. **Klasse middel:** Mariagarde Ommel; St. Willibrordus Vlieden; St. Isidorus, Milheeze; The Sunny Boys Someren-Eind ; Irene, Brouwhuis;

St. Hubertus Gemert.

3. Dressuurwedstrijd voor achttallen: L.R. Kring Helmond. **Klasse Licht:** In vriendschap trouw Liessel: De Peel Ruiters, Asten-Heusden 1; St. Antonius Abt De Mortel; St. Servaas Lieshout: St

Leonardus Beek en Donk; De Peelruiters Asten-Heusden 2; Beatrix, Asten 2

4, dressuur achttallen L.L.T.B.: "De Roskam" Meijel: Bussefalo's, Sevenum; "O.N.A." Roggel; De Cavaliers, Helden; St. Isidoor, Heibloem; De Vurige Rossen Ospel; "Heel", Heel; "Blerick" Blerick; De Vurige Rossen Ospel.

5. (2 uur) Gezamenlijk défilé van alle deelnemende verenigingen waarna openingswoord door burgemeester L. Roefs. Deurne

6. Individuele dressuur Kring Helmond, klasse zwaar en middel (14 deelnemers)

7. Individuele dressuur Kring Helmond klasse licht (25 deelnemers.

8. Springconcours voor landelijke ruiters (75 deelnemers.

9. Eenspannen koudbloedpaarden (8 deelnemers) .

10. Eenspannen landbouwtuigpaarden (14 deelnemers).

11. Patrouille springen (14 deelnemende ver.)

12. Tally Ho (33 deelnemers)

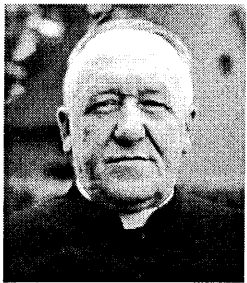

2^e Blad Helmondse Courant 17 april 1948

NEERKANT IN VERLEDEN EN HEDEN

Neerkant is een van de 8 parochies, waaruit de gemeente Deurne bestaat. De oorsprong van het dorp Neerkant moet worden gezocht in de boerderijen op de Heitrak (Heidrik) en op de Moostdijk. Het zuidelijk deel der gemeente Deurne is immers al heel vroeg bewoond geweest. Gelegen op een vaste bodem tussen 2 moerassen (de Deurnese en de Astense Peel), was het aangewezen voor een grote verkeersweg tussen het Zuiden en het Noorden. Langs die weg bewogen zich de koophandel zowel als de legerscharen. Langs die weg trokken Romeinen en Franken, Geldersen, Spanjaarden, Fransen, Duitsers, Engelsen en Amerikanen. Langs die weg kwamen plunderbenden in de Meijerij vallen, langs die weg heeft ook het Christendom zijn intocht in deze streken gedaan.

Tot een of meer belangrijke nederzettingen is het in vroegere eeuwen niet gekomen. De opkomst van de Neerkant dateert pas uit de 2de helft der vorige eeuw. Neerkant heeft herhaaldelijk van het oorlogsgeweld te lijden gehad. In 1649 en 1651 vielen de Lotharingse troepen in Neerkant. In 1665 en 1672 hielden er de Fransen hun plundertochten. Gedurende de Meidagen van 1940 werden door het Nederlandse leger 12 boerderijen op de Neerkant platgebrand om zodoende een onbelemmerd schootsveld te verkrijgen voor het geschut (dat opgesteld was in de kazematten van de zogenaamde Peellinie tegen de oprukkende Duitse legerscharen. Op 23 september 1944 werd Neerkant zonder veel gevechtshandelingen en nagenoeg zonder schade, door de Amerikanen, van de Duitsers bevrijd. Deze deden evenwel op vrijdag 27 oktober 1944 een tegenaanval waarbij Neerkant weer in hunne handen viel. Hierop volgde de 29ste oktober, een tankaanval door de Schotse troepen, waarbij Neerkant weer heroverd werd. Zwaar heeft het bij deze gevechtshandelingen te lijden gehad. Niet minder dan 49 boerderijen en 14 burgerwoningen werden totaal vernield. Bovendien liepen 52 boerderijen en burgerwoningen zware schade op. De wederopbouw en het herstel van deze vernielde of beschadigde panden vordert helaas langzaam. Wederopbouw boerderijen bouwde er 33 en de Gemeente Deurne 9 noodwoningen. Voorts zijn 5 nieuwe boerderijen en 6 burgerwoningen in aanbouw; 7 boerderijen en 4 burgerwoningen kwamen reeds gereed. In 1890 telde Neerkant 504 inwoners. Bij de volkstelling in 1947 bestond het dorp uit 127 woningen en 65 noodwoningen en had 1248 inwoners. De bevolking is dus in een tijdsbestek van nog geen 60 jaar aan gegroeid tot twee een derde het oorspronkelijke aantal inwoners. Aanvankelijk behoorde Neerkant tot de parochie Deurne. Met ingang van 1 januari 1851 werd Liessel tot een afzonderlijke parochie verheven, waartoe ook Heidrik en moostdijk behoorden. In 1889 werd de parochie Neerkant opgericht. De openbare lagere school werd op 1 januari 1887 in gebruik genomen. Voor dien gingen de kinderen in Meijel naar school. Het zusters klooster, het zogenaamde St. Vincentiushuis, waaraan een R.K. Meisjesschool verbonden is, werd in 1915 gesticht. De openbare lagere jongensschool verdween op 1 januari 1928, om plaats te maken voor een R.K. lagere jongensschool. Voor het muzikale gedeelte zorgen de Kerkelijke Fanfare "St. Willibrordus" en het Mannenkoor "De Veengalm". Een nieuwe zaal voor vergaderingen etc. komt binnenkort gereed. In 1926 werd Neerkant aangesloten op het elektrisch net der gemeente Deurne. De bewoners van Neerkant vinden bijna allen hun bestaan in de landbouw. Om hen aan weiland te helpen, waaraan in Neerkant groot gebrek was, heeft de gemeente in 1935 niet minder dan 92 H.A. grond ter plaatse genaamd: "Het Molentje" laten ontginnen. Daarenboven is een complex van ongeveer 120 H.A. woeste grond genaamd: "Het Heitraks Goor" reeds grotendeels ontgonnen, zodat aan de roep om meer cultuurgrond zoveel mogelijk is en thans nog wordt voldaan. Het verenigingsleven bloeit er in grote mate en door eendrachtige samenwerking is veel te bereiken. Moeizaam hersteld het zich van de wonden, die Neerkant dank zij arbeidzaamheid der bevolking, een mooie toekomst, Grasmaand 1946. De Burgemeester van Deurne, **L.ROEFS**.

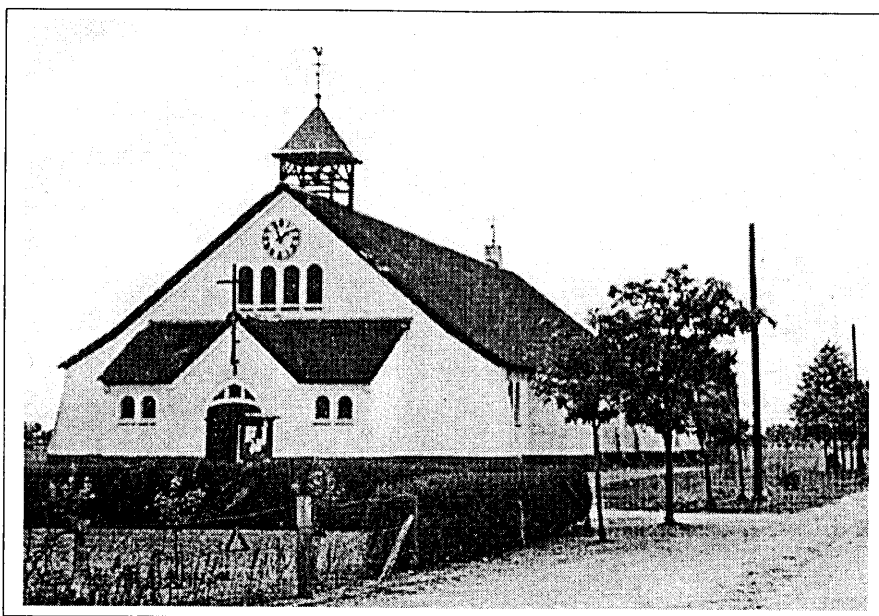

2^e blad Helmondse courant 17 april 1948

Onze vierde noodkerk

Pastoor Th. Wolters Geestelijk Adviseur van de Rijvereniging N.A.S.

De uitbreiding van het kerkdorp Neerkant dateert vanaf de oprichting ener zelfstandige parochie, nadat – zoals vaker gebeurt – eerst de stichting ener lagere school was voorafgegaan. 29 juni 1890 werd door Mgr. Godschalk de weleerwaarde heer A.M. van Erp tot pastoor benoemd. Het eerste woonhuis van O.L. Heer was een boerenschuur op de Grote Heitrak, welke thans nog bestaat. Van primitief gesproken: de oudsten onder ons herinneren zich nog hoe in verband met het communiceren de vingers geteld moesten worden... Deze schamele behuizing heeft slechts even geduurd, n.l. totdat een houten noodkerkje, de 2^e dus, gereed was gekomen, dat op zijn beurt 16 mei 1891 gelukkig kon worden vervangen door het definitieve Gotisch kerkje, dat volgens tekening van architect Corbey uit Roermond was gebouwd. Mooi en idyllisch werd het echter al spoedig te klein, zodat in 1906 een travee werd bijgevoegd met een ranke toren. Rampspoeden heeft deze kerk in hare jeugd niet gekend, ze kon gestadig verbeterd en verfraaid worden totdat.... De grote rampspoed kwam einde 1944, die de gehele parochie Neerkant, de kerk niet uitgezonderd, zo zwaar zou treffen. En zo moest naar een derde noodkerk worden uitgezien, wat toentertijd niet eenvoudig was, daar vrijwel elk dak open lag. De Bewaarschool werd met planken dichtgespijkerd en enigszins behuisbaar gemaakt. Wel kwam zo nu en dan een stuk plafond naar beneden, wel moesten bijna allen zich met een staanplaats tevreden stellen, maar het was toch altijd beter nog beter dan.... Onder de blote hemel. Uit deze ellende is de noodkerk no 4 geboren, die wat ruimte betreft al haat voorgangsters de loef afsteekt. Ze telt ruim 400 zitplaatsen. Dat echter ook deze noodkerk haar wederwaardigheden heeft blijkt o.a. uit de kraai, die aan het klokkentorentje is opgehangen.... De dag zal evenwel eens aanbreken dat ook deze noodkerk door een definitieve kerk wordt vervangen. Maar tot nu toe is het als met het Laatste Oordeel: de dag is onbekend..... **Pastoor Th. Wolters**

Het fraaie noodkerkje in Neerkant

2^e blad Helmondse courant 17 april 1948

De Schone Ruitersport

De Rijvereniging N.A.S. van Neerkant maakt zich thans gereed voor een groot Concours Hippique. Dit is het eerste concours, dat in Neerkant wordt gehouden, en tevens het eerste concours van dit jaar in de kring Helmond. Zowel in Brabant als in Limburg blijkt grote belangstelling te zijn voor dit concours en wanneer het weer zal willen meewerken, zal dit feest tot een groot succes worden. Het is een verheugend feit, dat in de meeste plattelandsgemeenten rijverenigingen zijn opgericht. Het beoefenen van deze sport kan in de eerste plaats worden gezien als een welkome ontspanning voor de jonge boer. Daarnaast wordt er liefde door aangekweekt voor het edelste aller dieren, het paard. Het spreekt van zelf, dat deze liefde zich ook uit in de betere verzorging van dit dier. Zag men vroeger dikwijls onverzorgde, ja zelfs verwaarloosde paarden op een boerderij, thans ziet men ze niet alleen keurig geroskamd, met gekamde manen en straat, als zij onder de man gebruikt worden, maar ook bij het dagelijkse werk. De mening, die vroeger algemeen werd geuit, dat het berijden van een paard te grote inspanning voor dit dier vraagt, is niet juist. Het juiste gebruik als rijdier en de juiste africhting daarvan, geven hem een dusdanige gelijkmatige ontwikkeling en soepelheid van alle spieren, dat dit ook zijn dagelijks werk, vooral het maken van korte wendingen bij akkerbewerking, zeer ten goede komt. Ook voor de ruiter vraagt het berijden en het africhten van een paard een gebruik van al zijn spieren, waardoor deze zich harmonisch ontwikkelen. Op de laatste Kring dag van de Jonge Boerenstand, die in Liessel werd gehouden, hebben wij verstomd gestaan over hetgeen door een harmonisch ontwikkeld lichaam kan worden verricht. Het is vanzelfsprekend, dat er bij het oefenen in groepsverband een prettige kameraadschappelijke verstandhouding ontstaat tussen de jonge boeren en bij een gorde leiding zullen deze zich leren onderwerpen en zal hun discipline worden bijgebracht. Want ook de karaktervorming wordt bij het beoefenen van deze sport beïnvloed. Het africhten van een paard vraagt van een ruiter tact, geduld en zelfbeheersing. Het paard immers moet weten, dat van hem niet meer wordt gevraagd dan hij kan volbrengen, want alleen als we wederzijds vertrouwen bestaat, kan men resultaten bereiken en dat deze bereikt worden blijkt wel uit de prestaties, die men in het algemeen op de concoursen van de rijverenigingen kan bewonderen. Daarom ook gaat het publiek steeds meer belangstelling en waardering tonen voor de paardensport. Een concours Hippique kan zich steeds in grote belangstelling verheugen. Het geeft een welkome variatie, Zullen de dressuurproeven van de 8-tallenen de individuele dressuur niet door iedereen ten volle kunnen worden beoordeeld, het springen daarentegen is voor ieder een sensatie en geeft het publiek gelegenheid de prestaties te waarderen. Vooral de ouderen zullen meet genieten van de aangespannen tuigpaarden, welke zich keurig opgetuigd, in gestrekte draf aan het publiek presenteren. Wat een machtig schouwspel is het niet als honderden paarden voor de parade aantreden en keurig gericht, 4 aan 4 zich voor de tribune gaan opstellen, terwijl hun berijders vol spanning zijn in afwachting van de uitslag van de jury. Ik besluit dan ook in de hoop, dat dit Concours Hippique in alle opzichten zal slagen en grote voldoening zal geven aan de organisatoren, de ruiters en niet het minst ook aan de onmisbare bezoekers. De Neerkantse bevolking, die ondanks de zware slagen, die haar bij de bevrijding zijn toegebracht, toch nog voldoende energie bezit om zulk een feest te organiseren, is waard en dergelijk succes te mogen oogsten. **HUB VAN DOORNE**

Eensgezinde bevolking

Neerkant's inwoners houden zich nagenoeg uitsluitend met land- of tuinbouw bezig. De gronden met hun hoog humusgehalte lenen zich uitstekend voor tuinbouw, vandaar de belangstelling voor nieuwe teelten als aardbeien, frambozen, tabak enz. De huisgezinnen zijn zeer kinderrijk: de jongens-, Meisjes- en Kleuterscholen tellen samen meer dan 400 leerlingen. In de wintermaanden worden er land- en tuinbouwcursussen gegeven, die zich steeds in een grote belangstelling mogen verheugen. Voor de grotere meisjes is er een landbouwhuishoudcursus. Door hard werken was de bevolking er in geslaagd zich een zekere welstand te verwerven, maar die is door de oorlog weer grotendeels te niet gedaan. In tegenstelling met vele andere plaatsen is de bevolking hier geweldig eensgezind, de rijke boer en de eenvoudige turfsteker gaan kameraadschappelijk met elkaar om en zijn lid van dezelfde vereniging. Het plaatsje telt verschillende bloeiende verenigingen o.a. de Boerenbond, de Tuinbouwvereniging, de R.K.J.B., de Rijvereniging, de Fanfare, de Zangvereniging enz. Wanneer men er toe over zal gaan om de Peel-kolenlagen te ontginnen, die in de onmiddellijke nabijheid liggen krijgt Neerkant nog een de grote toekomst. Tot nu ligt het dorpje nog haast van de buitenwereld afgesloten, want ofschoon de wegen in behoorlijke staat verkeren, heeft het geen enkele verbinding met een of andere stad in de nabijheid. Dit bevordert de ontwikkeling van het dorp en de gehele streek niet.

De heer Hub. Van Doorne te Deurne, beschermheer der Neerkantse Rijvereniging.

DE BEVRIJDING VAN NEERKANT

Een artikel geschreven door L.J. *(Bertus)* Dirkx

(hoofd van de R.K. Jongensschool Neerkant van 01-02-1947 tot 01-05 -1952)

gepubliceerd in de Helmondse Courant op 17 april 1948.

In november 1974 *(30 jaar na bevrijding)* heeft dit artikel ook in parochieblad *De Klepel* gestaan.

Twintig doden - kerk, pastorie en 86 boerderijen en woningen verwoest - "Wir kommen zurück" - droeve uittocht van de inwoners.

In de nacht van 26 op 27 oktober 1944 horen Thij Geris, de mannen van Bakker en zovele anderen, die oostelijk van het dorp in de Peel wonen, in de korte pauzen tussen de ontploffingen van de zware granaten, het snelle koortsachtige geklop van vele hamers uit de richting van het kanaal. Even steken ze hun hoofden uit hun schuilkelders om beter te kunnen luisteren. Hoor, daar is het weer, dat onheilspellend geklop, voortgedragen door de koude nachtwind, die klagend door de lage berken en de bruine heide van de Peel strijkt. En bang vragen zij zich af wat dat weer te betekenen zal hebben. Zij horen nog in hun oren naklinken, het branieachtige: "Wir kommen zurück, wir kommen gewis zurück", van de laatste Duitsers, die zich op 23 september bij de nadering van de Engelsen vanuit Liessel terugtrokken achter het Deurnese kanaal, waarvan ze de bruggen opbliezen. De Engelsen bleven echter niet te Neerkant en kwamen overdag met hun tanks wat patrouilleren. De Duitsers kwamen echter iedere nacht terug, zij legden mijnen en terroriseerden de bevolking en zij beschoten vanuit Helenaveen met hun zware kanonnen het arme dorpje. Tot nu toe hadden deze granaten echter nog betrekkelijk weinig schade aangericht en waren er nog maar enkele slachtoffers onder de burgerbevolking gevallen. Op 10 oktober werden de Engelsen afgelost door de Amerikanen, die hun tenten opsloegen in het dorp en overal mitrailleursnesten aanlegden. Ha, nu zou het wel afgelopen zijn met de nachtelijke Duitse strooptochten. Maar jawel, het werd nog drukker. Enige nachten later vernietigden de Duitsers zelfs met een pantservuist een grote Amerikaanse tank, die voor café Creemers stond, op 25 m afstand van een Amerikaans mitrailleursnest. Het leven werd ondragelijk voor de Neerkanters. Overdag, tussen het granaatvuur werd het werk gedaan, 's nachts sliep men in kelders en schuilloopgraven, dat wil zeggen men trachtte dat te doen, want slaap maar eens, als vlakbij granaten inslaan, als keer op keer mitrailleurs blaffen, als de dood heel dicht bij op de loer ligt. En nu dat geklop weer. "Vast en zeker zijn ze over het kanaal nieuwe bruggen aan het slaan om een tegenaanval te doen", denkt Thij Geris en fluisterend deelt hij deze gedachte aan zijn huisgenoten en buurlui mede. Een van hen waagt zijn leven en kruipt naar een Amerikaanse mitrailleurspost, dwars door de mijnen die de Amerikanen 's avonds voor hun eigen bescherming leggen. Hij slaagt erin de post te bereiken, vertelt zo goed en kwaad als het gaat wat hij vermoedt, maar de Amerikanen geloven hem niet, kloppen hem op de schouder, schudden hem de hand, geven hem een sigaret en sturen hem weg.

De volgende morgen om 6 uur begint werkelijk de tegenaanval. Achter een spervuur rukt de Duitse infanterie over twee pas geslagen bruggen over het kanaal op in de richting Neerkant.

De Amerikanen, weinig in aantal, houden dapper stand in het dorp en de hel breekt los. De helft van de bevolking vlucht dwars door granaatvuur en kogelregen weg in de richting Asten, vaders en moeders met hun kleine kinderen, wat eten en kleren meesjouwend, soms nog een enkele koe voorttrekkend. 't Is één vallen en opstaan en dekking zoeken. Wonder boven wonder wordt niemand getroffen. Wel rijdt een vluchtende wagen uit Meijel afkomstig, op een Duitse mijn, die midden op straat ligt en dat kost vijf doden. Een groot aantal mensen vlucht ook in de kelder van het St. Vincentiushuis en wacht daar in doodsangst af, wat er komen gaat. Het Duitse offensief vordert slecht. Op de Schans wordt beestachtig gevochten en pas op zaterdag 28 oktober is Neerkant geheel in hun handen. In twee dagen tijd zijn ze dus maar enkele kilometers gevorderd. De meeste Amerikanen zijn nu echter dood of krijgsgevangen gemaakt en 's maandags zitten de Duitsers al voorbij Liessel en bijna in Asten. Nu wordt de beroemde Scottich Lion Division, die in Tilburg ligt, ingezet en de Schotten brengen de Duitsers tot staan en slaan ze zelfs weer terug. Een grote tankslag heeft plaats op de Heitrak en later op de Moosdijk, twee gedeelten van Neerkant. Na afloop blijven tientallen kapotte tanks op de wegen en velden rondom Neerkant achter. De Duitse aanvoerder, ziende dat de zaak verloren is, jaagt in wanhoop zijn soldaten, slechts met handgranaten, geweren of pistolen gewapend, tegen de Schotse tanks op. Zij worden als graanhalmen neergemaaid. Een Schotse tankdriver springt van zijn machine en staat er naast te braken. Vanaf Caen heeft hij de Duitsers opgejaagd, er duizenden gedood, maar deze nutteloze massamoord is zelfs hem te gortig. De Duitsers verschansen zich in het dorp, maar met vlammenwerpers worden ze er huis voor huis uitgejaagd. Een Duitse tank staat, met mijnen geladen, voor de kerk en kan niet meer weg door motorpech. De Duitsers laten de tank nu ontploffen. Kerk en pastorie worden daarbij totaal verwoest. Op 3 november 's middags om 3 uur trekken de Schotten in hun veelkleurige, geplooiden rokjes, met doedelzakmuziek voorop, het dorp binnen. Neerkant is voor de 2^e maal bevrijd. Maar ten koste van wat? Kerk en pastorie en 86 boerderijen totaal verwoest, geen enkel huis onbeschadigd en bijna alle bezittingen van de bewoners gestolen. Overal dode en gewonde soldaten, dode koeien en paarden, kapotte bomen, geweren, mitrailleurs, kanonnen, graten en mijnen.

De volgende dag wordt de rest van de bevolking door de Schotten geëvacueerd naar Deurne, Asten, Someren, Bakel, Milheeze, enz. waar ze liefderijk worden ontvangen. Tijdens dit offensief sneuvelden er te Neerkant ruim 2800 Duitsers en 120 Geallieerden, 20 Neerkanters verloren het leven tijdens de gevechten of later door mijnen. Ruim 10.000 mijnen zijn na de oorlog door SS-ers, NSB-ers en Mijnopruimingsdienst onschadelijk gemaakt, waarbij nog verschillende Duitsers gedood werden, wagonladingen oorlogstuig zijn al weggevoerd en aanhoudend vindt men nog wat.

Maar de Neerkanters zijn taai, taai als de klot, die zij ieder voorjaar voor brandstof uit de Peel delven. In plaats van bij zoveel ellende bij de pakken te gaan neerzitten, hebben zij kerk en pastorie en de meeste huizen in het dorp weer opgebouwd en verschillende boerderijen zijn ook al weer schoner en mooier herrezen. Hun granen, aardappelen en tuinbouwproducten groeien alweer op hun door tanks en mijnen omgeploegde akkers. De jongens- en meisjesscholen zijn weer hersteld en overal zijn nette witte noodwoningen verrezen. Toch zal het nog vele jaren duren eer de laatste sporen van de oorlog zijn uitgewist, terwijl vele diepe wonden wel nooit geheeld zullen worden. De Neerkanters vergeten hun dierbare doden nooit. In volkomen overgave aan Gods H. Wil zullen zij verder bouwen aan de toekomst van henzelf en van hun talrijke kinderen.